

Cod ECLI ECLI:RO:TBBIH:2026:001.#####

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BIHOR – SECȚIA PENALĂ

Dosar penal nr. #####/111/2022.

SENTINȚA PENALĂ NR. #.
Ședința publică din data de 05.01.2026.
Instanța constituită din
PREȘEDINTE: #####
GREFIER: #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de procuror #####
din cadrul Parchetului de pe lângă Î.C.C.J.- D.N.A. – Serviciul Teritorial #####,

Pe rol se află soluționarea cauzei penale, privind pe inculpatul #####, trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active, prev. de art. 18 ind. 1 alin. 2 din Legea 78/2000, precum și pe partea civilă Agenția de ##### și Intervenție Pentru Agricultură (A.P.I.A.) și partea responsabilă civilmente Asociația Urbarială Pietroasa.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează cele de mai sus, precum și faptul că s-a amânat pronunțarea soluției pentru azi, data de 05.01.2026, după care:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

a. Prin rechizitoriul nr. ##/P/2016 din data de 12.04.2024 al Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție, D.N.A.– Serviciul Teritorial #####, înregistrat pe rolul Tribunalului Bihor la data de 18.04.2022, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, sub aspectul comiterii infracțiunii de omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea

pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active, prev. de art. 181 alin. 2 din Legea 78/2000.

În actul de sesizare a instanței, în fapt, s-a reținut, în esență, că inculpatul ##### #####, având calitatea de președinte și reprezentant legal al Asociației Urbariale Pietroasa, în termen de 10 zile de la data de 19.05.2014 (dată la care acesta ar fi aflat cu certitudine despre Sentința Civilă nr. ####/2014 prin care s-a dispus admiterea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea Asociației Urbariale Pietroasa pentru o suprafață de 172,64 ha, respectiv despre neîndeplinirea de către asociație a condiției de eligibilitate privind dovada dreptului de folosință pentru suprafața de 17,92 ha din suprafața totală pentru care s-a solicitat sprijin la data de 13.05.2014 de 192,17 ha), a omis să furnizeze, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea fondurilor europene, respectiv nu a comunicat în scris la APIA în termen de 10 zile datele solicitate în conformitate cu cererea depusă la data de 13.05.2014 - pct. 6 din cap. III.1 „Angajamente și declarații” și art. 7 alin. 1 lit. j din OUG nr. 125/2006, în sensul că a omis să comunice că au survenit modificări ale informațiilor declarate prin cererea nr. BH # #####.05.2014, respectiv schimbări referitoare la suprafața agricolă utilizată a exploatației, suprafață utilizată în baza unor documente legale de folosință, în realitate Asociația Urbarială Pietroasa având drept legal de folosință pentru o suprafață de 172,64 ha, așa cum s-a statuat prin Sentința Civilă nr. ####/2014 pronunțată la data de 10.04.2014 de către Judecătoria Beiuș și rămasă definitivă prin nerecurare la data de 09.05.2014, fermierul neîndeplinind astfel condiția de eligibilitate privind dovada dreptului de folosință pentru o suprafață de 17,92 ha (din suprafața totală pentru care s-a solicitat sprijin la data de 13.05.2014 de 192,17 ha), faptă care a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, a sprijinului financiar din fonduri europene în cadrul schemei de plată unică pe suprafață în sumă de 33.046,2 lei.

b. În cursul camerei preliminare, prin Încheierea penală nr. ##/06.06.2022 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Bihor, pronunțată în dosarul asociat #####/111/2022/a1, definitivă prin necontestare, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală privind pe inculpatul ##### ##### și s-a dispus începerea judecății cu privire la inculpat.

c. În cursul camerei preliminare Agenția de ##### și Intervenție Pentru Agricultură (A.P.I.A.) s-a constituit parte civilă împotriva inculpatului și împotriva părții responsabile civilmente Asociația Urbarială Pietroasa, în solidar, cu suma de 138.401,46 lei.

d. În faza de judecată, la termenul din data de 27.06.2025, inculpatul, personal, a arătat că solicită constatarea intervenirii prescripției răspunderi penale și că nu solicită continuarea procesului penal.

Analizând actele și lucrările dosarului și probatoriul administrat în cursul procesului penal, reține următoarele:

I. Actul de sesizare

Prin actul de sesizare a instanței, inculpatul ##### ##### a fost trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii

Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active, prev. de art. 181 alin. 2 din Legea 78/2000, constând în aceea că:

inculpatul ##### a #####, având calitatea de președinte și reprezentant legal al Asociației Urbariale Pietroasa, în termen de 10 zile de la data de 19.05.2014 (dată la care inculpatul ##### a aflat cu certitudine despre Sentința Civilă nr. ####/2014 prin care s-a dispus admiterea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea Asociației Urbariale Pietroasa pentru o suprafață de 172,64 ha, respectiv despre neîndeplinirea de către asociație a condiției de eligibilitate privind dovada dreptului de folosință pentru suprafața de 17,92 ha din suprafața totală pentru care s-a solicitat sprijin la data de 13.05.2014 de 192,17 ha) până la data plății de către APIA a sprijinului financiar, respectiv în perioada 29.05.2014 - 11.12.2014, a omis să furnizeze, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea fondurilor europene, respectiv nu a comunicat în scris la APIA în termen de 10 zile datele solicitate în conformitate cu cererea depusă la data de 13.05.2014 - pct. 6 din cap. III.1 „Angajamente și declarații” și art. 7 alin. 1 lit. j din OUG nr. 125/2006, în sensul că a omis să comunice că au survenit modificări ale informațiilor declarate prin cererea nr. BH # #####.05.2014, respectiv schimbări referitoare la suprafața agricolă utilizată a exploatației, suprafață utilizată în baza unor documente legale de folosință, în realitate Asociația Urbarială Pietroasa având drept legal de folosință pentru o suprafață de 172,64 ha, așa cum s-a statuat prin Sentința Civilă nr. ####/2014 pronunțată la data de 10.04.2014 de către Judecătoria Beiuș rămasă definitivă prin nerecurare la data de 09.05.2014, fermierul neîndeplinind astfel condiția de eligibilitate privind dovada dreptului de folosință pentru o suprafață de 17,92 ha (din suprafața totală pentru care s-a solicitat sprijin la data de 13.05.2014 de 192,17 ha), aceasta chiar în condițiile în care la data de 10.06.2014 inculpatul ##### a depus în completarea declarației de suprafață aferentă cererii de plată, formularul M3 - formular de retragere parțială a declarației de suprafață nr. 866/10.06.2014 (retragerea altor suprafețe), faptă care a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, a sprijinului financiar din fonduri europene în cadrul schemei de plată unică pe suprafață în sumă de 33.046,2 lei (sumă stabilită urmare a reinstrumentării de către APIA a cererii depusă în campania 2014 de fermierul Asociației Urbariale Pietroasa aferentă suprafeței de 17,92 ha).

II. Prescripția răspunderii penale

În raport cu încadrarea juridică reținută în rechizitoriu și probele administrate în cauză, instanța constată că nu există elemente din care să rezulte necesitatea schimbării încadrării juridice într-o altă infracțiune. Astfel, în cazul infracțiunii prev. de art. 18 ind. 1 alin. 2 din Legea 78/2000, reținută în sarcina inculpatului, sancționată cu închisoarea de la 2 la 7 ani, termenul general de prescripție a răspunderii penale este de 8 ani, conform art. 154 alin. 1 lit. c) Cod penal, care se calculează începând cu data săvârșirii infracțiunii, așa cum stabilește art. 154 alin. (2) Cod penal. ##### în vedere că s-a reținut că fapta a fost săvârșită în data de 11.12.2014 – data la care s-a împlinit termenul la care inculpatul ##### trebuia să comunice către APIA Bihor că au survenit modificări ale informațiilor declarate prin cererea nr. BH # #####.05.2014, mai exact schimbări referitoare la suprafața agricolă utilizată a exploatației (dată la care s-a efectuat

plata cu consecința consumării infracțiunii), de la acest moment a început să curgă termenul general de prescripție a răspunderii penale, care s-a împlinit în data de 10.12.2022.

În acest caz, prescripția răspunderii penale produce efecte în măsura în care termenul de 8 ani s-a împlinit anterior soluționării definitive a procesului penal, ceea ce implică examinarea cauzelor de suspendare ori de întrerupere prevăzute de art. 155 și art. 156 Cod penal, care ar fi putut să apară pe parcursul derulării procedurilor. Aceasta deoarece, pe perioada suspendării, termenul de prescripție nu curge, urmând să își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare (conform art. 156 Cod penal), iar în caz de întrerupere, după fiecare cauză de întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție, cu singura limitare în sensul că dacă termenele au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni (conform art. 155 Cod penal).

În raport de cauzele de suspendare, instanța constată că nu au intervenit cauze de suspendare a termenului de prescripție a răspunderii penale, acesta curgând neîntrerupt pe întreaga durată a procesului penal, în lipsa oricăror împrejurări prevăzute de art. 156 Cod penal care să fi justificat suspendarea sa.

În continuare, constată că în urma evenimentelor legislative, respectiv a deciziilor instanței de contencios constituțional în legătură cu art. 155 alin. (1) Cod penal, care reglementează cauzele de întrerupere a prescripției răspunderii penale, niciuna dintre cauzele de întrerupere prevăzute de art. 155 alin. (1) Cod penal nu își mai produce efectele în prezenta cauză, astfel încât rămâne a fi aplicat termenul general de prescripție a răspunderii penale, care s-a împlinit în data de 10.12.2022, cu consecința înlăturării răspunderii penale a inculpatului conform art. 153 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, conform art. 155 alin. (1) Cod penal, în forma în vigoare în perioada 01.02.2014 – 30.05.2022, „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză”. Prin Decizia nr. ###/2018 a Curții Constituționale (publicată în M. Of. nr. 518 din 25 iunie 2018), s-a admis excepția de neconstituționalitate, constatându-se că „soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea <<oricărui act de procedură în cauză>>, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională”. Văzând că instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea „soluției legislative”, practica judiciară care a urmat publicării deciziei în Monitorul Oficial (e.g. ÎCCJ, secția penală, Decizia nr. ###/RC/2019) a constatat, în cvasiunanimitate, că textul art. 155 alin. 1 Cod penal urmează a fi interpretat prin prisma considerentelor deciziei, care stabilesc întreruperea termenului de prescripție a răspunderii penale prin raportare la efectuarea actelor procesuale și de procedură care se comunică suspectului sau inculpatului.

prin Decizia nr. ###/2022 a Curții Constituționale (publicată în M. Of. nr. 565 din 9 iunie 2022), instanța de contencios constituțional a lămurit natura deciziei anterioare, stabilind, pe de o parte, că, în realitate, aceasta se încadrează în categoria deciziilor simple/extreme, prin care se constată neconstituționalitatea unui text legal, iar pe de altă parte, că „dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal sunt neconstituționale”. Ca atare, conform Curții Constituționale „în condițiile stabilirii naturii juridice a deciziei nr. ###/2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiutorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției

răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale”. Cu alte cuvinte, textul legal care a rămas în vigoare după prima decizie, nr. 297/2018, statuează în sensul că, „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe”, care nu poate fi aplicat în lipsa stabilirii pe cale legală a unor cauze de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

adevărat că prin OUG nr. 71/2022 (publicat în M. Of. nr. 531 din 30 mai 2022) au fost modificate dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal, care prevăd în prezent întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale „prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului”, însă această modificare nu este de imediată aplicare, fiind supusă legii penale mai favorabile conform art. 15 alin. 2 din Constituție. În acest sens s-a pronunțat Înalta ##### de Casație și Justiție prin Decizia nr. ###/25.10.2022 (dosar nr. #####/1/2022), prin care s-a stabilit că „Normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal”.

În plus, instanța este obligată să facă aplicarea Deciziei HP 37/2024 a Înaltei ##### de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr. 697 din 18 iulie 2024, potrivit căreia ” 1. Instanțele de judecată nu pot lăsa neaplicată dezlegarea chestiunii de drept privitoare la aplicarea principiului mitior lex în materia întreruperii cursului prescripției răspunderii penale, dată prin Decizia nr. ###/2022 a Înaltei ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în limitele rezultate din hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în 24 iulie 2023 în Cauza C-107/23 PPU (limite prevăzute în dispozitivul hotărârii la pct. 1 teza a II-a). 2. Dezlegarea dată prin Decizia nr. ###/2022 a Înaltei ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală se va aplica în condițiile stabilite de aceasta și actelor de procedură efectuate înainte de 25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. ###/2018 a Curții Constituționale.”

Potrivit considerentelor Deciziei HP 37/2024, Înalta ##### de Casație și Justiție a reținut că: ” 1. prescripția răspunderii penale, inseparabilă de întreruperea acesteia, în dreptul pozitiv român și potrivit ordinii constituționale, este o instituție de drept penal material;

2. normele referitoare la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale sunt supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor legii penale mai favorabile, potrivit principiului mitior lex prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 5 din Codul penal, astfel cum a statuat Înalta ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. ###/2022, obligatorie;

3. lăsarea neaplicată a unor dispoziții din dreptul intern care se circumscriu standardului de protecție referitor la previzibilitatea legii penale nu este compatibilă cu articolul 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

4. standardul național de protecție a drepturilor fundamentale, mitior lex (corolar al neretroactivității/ultraactivității legii penale mai severe), inclusiv în materia prescripției răspunderii penale și a întreruperii acesteia, dă substanță principiului legalității infracțiunii și pedepsei, astfel cum este reglementat de art. 7 din Convenția europeană a drepturilor omului și art.

49 din ##### drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, asigurând garanțiile prevăzute de acestea și o protecție superioară, sens în care, în acord cu dispozițiile art. 53 din #####, instanțele naționale trebuie să aplice standardele naționale, care asigură o protecție mai largă;

5. obligația impusă instanțelor prin Hotărârea pronunțată în Cauza C-107/23 PPU are drept consecință asigurarea unui nivel de protecție a drepturilor fundamentale care nu este echivalent sau comparabil cu protecția asigurată de art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar în aceste condiții, măsurile luate de autoritățile judiciare sunt justificate numai atât timp cât aplicarea dreptului unional protejează drepturile fundamentale într-un mod care poate fi considerat cel puțin echivalent cu protecția conferită de Convenția europeană a drepturilor omului;

6. riscul sistemic de impunitate pentru infracțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, în considerarea căruia ar trebui lăsată neaplicată Decizia nr. ###/2022 a Înaltei ##### de Casație și Justiție, potrivit Hotărârii din Cauza # ##### PPU (Lin), nu poate fi apreciat de către instanțele de judecată în absența unor criterii predefinite de legiuitor, însemnând o încălcare a principiului separației puterilor în stat;

7. succesiunea de legi în timp nu este susceptibilă de un tratament juridic diferit în funcție de natura infracțiunii, după cum aceasta este o infracțiune îndreptată împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sau o altă infracțiune de drept comun, orice altă interpretare fiind de natură să aducă atingere art. 7 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, pentru lipsa de precizie și previzibilitate a legii.”

Ca atare, aplicând prevederile art. 5 Cod penal, privind legea penală mai favorabilă, instanța constată că prevederile art. 155 alin. (1) Cod penal, în forma în vigoare anterioară modificării intervenite prin OUG nr. 71/2022, sunt mai favorabile inculpatului, în urma lipsirii acestora de aplicabilitate prin intervenția Curții Constituționale, întrucât nu prevăd posibilitatea întreruperii termenului general de prescripție a răspunderii penale, care, în aceste condiții, așa cum s-a reținut mai sus, s-a împlinit în data de 10.12.2022, cu consecința înlăturării răspunderii penale a inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii prev. de art. 18 ind. 1 alin. 2 din Legea 78/2000.

Văzând că inculpatul nu a solicitat continuarea procesului penal, instanța nu va examina incidența cauzelor de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) lit. a)-d) Cod procedură penală și va pronunța soluția de încetare a procesului penal, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. f) Cod procedură penală.

Drept urmare, în baza art. 396 alin. (6) Cod procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) teza a II - a Cod procedură penală, raportat la art. 154 alin. 1 lit. c) Cod penal și art. 5 Cod penal, cu referire la art. 155 alin. 1 Cod penal, interpretat prin Deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și în acord cu Decizia HP a ÎCCJ nr. 67/2022 și cu Decizia HP a ÎCCJ nr. 37/2024, va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active, prev. de art. 181 alin. 2 din Legea 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale.

III. Latura civilă a cauzei

Prin adresa nr. 1616/27.02.2022, APIA a comunicat că se constituie parte civilă în cauză împotriva inculpatului ##### și a părții responsabile civilmente Asociația Urbarială Pietroasa, solicitând obligarea acestora, în solidar, la plata sumei de 138.401,46 lei.

În motivarea cererii, APIA a arătat că Asociația Urbarială Pietroasa a încasat, în campania agricolă 2014, suma totală de 171.447,66 lei, iar ca urmare a Procesului-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare nr. 4412/07.02.2019, aceasta a restituit voluntar, la data de 20.02.2019, suma de 33.046,20 lei, aferentă declarării neconforme a unei suprafețe de 17,92 ha.

În consecință, APIA a precizat că se constituie parte civilă în cauză cu diferența de 138.401,46 lei, reprezentând prejudiciul rămas nerecuperat.

Cu titlu prealabil, instanța reține că pentru angajarea răspunderii civile delictuale este necesară îndeplinirea următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite, producerea unui prejudiciu, existența unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu, precum și existența culpei autorului faptei. ##### oricâtea dintre aceste condiții înlătură posibilitatea obligării la repararea prejudiciului, potrivit dispozițiilor Codului civil.

În cauza de față, instanța reține că fapta ilicită ce face obiectul acțiunii civile nu poate fi analizată decât în limitele sesizării instanței cu acțiunea penală, astfel cum aceasta a fost configurată prin actul de sesizare, fără a putea fi extinsă dincolo de aceste limite.

În concret, fapta ilicită cu care a fost sesizată instanța constă în aceea că inculpatul #####, în calitate de președinte și reprezentant legal al Asociației Urbariale Pietroasa, în perioada 29.05.2014 - 11.12.2014, a omis să furnizeze, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea fondurilor europene, respectiv nu a comunicat în scris că au survenit modificări ale informațiilor declarate prin cererea nr. BH # #####.05.2014, respectiv schimbări referitoare la suprafața agricolă utilizată a exploatației, în sensul neîndeplinirii condiției de eligibilitate privind dovada dreptului de folosință pentru o suprafață de 17,92 ha (din suprafața totală pentru care s-a solicitat sprijin la data de 13.05.2014 de 192,17 ha), faptă care a avut ca rezultat obținerea, pe nedrept, a sprijinului financiar din fonduri europene în cadrul schemei de plată unică pe suprafață în sumă de 33.046,2 lei (aferentă suprafeței de 17,92 ha).

În continuare, instanța reține că se impune realizarea unei distincții între cele două modalități alternative de incriminare prevăzute de art. 18 ind. 1 din Legea nr. 78/2000.

Astfel, art. 18 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 sancționează „Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei”. În această ipoteză, documentul depus, precum cererea de plată, este viciat sub aspectul conținutului său, fiind fals și poate constitui instrumentul săvârșirii infracțiunii.

În schimb, art. 18 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 sancționează „omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active.” În acest caz, cererea de plată reprezintă, în sine, un act inițial legal la momentul depunerii, iar

caracterul ilicit al faptei derivă din conduita ulterioară a inculpatului, respectiv din omisiunea intenționată de a furniza datele cerute de lege, și nu dintr-o falsitate intrinsecă a documentului.

Mai departe, instanța reține că, în cauză, procurorul a dispus clasarea cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 18 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, astfel că inculpatul nu a fost trimis în judecată pentru folosirea ori prezentarea unor documente false, inexacte sau incomplete la momentul depunerii cererii de plată.

Acuzația formulată în cauză vizează exclusiv conduita ulterioară depunerii cererii de plată, respectiv omisiunea de a declara diminuarea suprafeței eligibile cu 17,92 ha. Prin urmare, fapta de care este acuzat inculpatul nu privește conținutul inițial al cererii de plată, care a fost corect la momentul depunerii, ci lipsa unei informări ulterioare cu privire la modificarea intervenită.

În consecință, față de acuzația prev. de art. 18 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, prejudiciul se raportează strict la folosul patrimonial obținut pe nedrept ca urmare a omisiunii de a furniza datele cerute de lege. Or, în cauza de față, inculpatul era îndreptățit în mod legal să beneficieze de subvenții pentru 172,64 ha (suprafața eligibilă), iar caracterul necuvenit vizează exclusiv diferența de 17,92 ha, pentru care condițiile de acordare nu mai erau îndeplinite.

Cu alte cuvinte, omisiunea imputată inculpatului, constând în necorectarea cererii de plată, nu a avut ca efect obținerea pe nedrept a subvențiilor pentru întreaga suprafață de 192,17 ha, întrucât pentru 172,64 ha asociația îndeplinea condițiile de eligibilitate.

Prin urmare, prejudiciul nu este consecința directă și necesară a faptei ilicite decât în privința celor 17,92 ha, pentru care plata s-a realizat exclusiv ca urmare a omisiunii de a corecta datele privind suprafața eligibilă. În ceea ce privește diferența de 172,64 ha lipsește raportul de cauzalitate, întrucât sumele corespunzătoare acestei suprafețe ar fi fost acordate independent de conduita ulterioară reținută în sarcina inculpatului.

Mai departe, instanța va avea în vedere și Decizia nr. ####/2025, pronunțată la data de 19 mai 2025 de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care Înalta ##### de Casație și Justiție a statuat în mod expres că „Repararea prejudiciilor cauzate de nereguli cu privire la fonduri europene, ca obiect al acțiunii civile în procesul penal, presupune refuzarea sau retragerea doar a sumelor cu privire la care s-au constatat nereguli (neregularități).”

În motivarea acestei decizii, instanța supremă a arătat că „O interpretare contrară ar conduce și la încălcarea limitelor sesizării instanței. Astfel, potrivit art. 371 din Codul de procedură penală, judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței. Acțiunea civilă are ca obiect repararea prejudiciului produs prin fapta care face obiectul acțiunii penale. Or, în contextul în care trimiterea în judecată este circumscrisă utilizării unor documente false, inexacte sau incomplete raportat doar la anumite suprafețe, acțiunea civilă nu poate fi admisă prin raportare și la sumele primite cu privire la suprafețele pentru care nu s-au constatat neregularități (neexistând o soluție de trimitere în judecată și cu privire la aceste suprafețe).”

de aceste considerente, instanța reține că, în cauză, acțiunea civilă poate fi analizată exclusiv în limitele sesizării instanței, astfel cum aceasta este determinată de fapta ilicită reținută în sarcina inculpatului. Or, în prezenta cauză, fapta imputată vizează strict omisiunea de a declara diminuarea suprafeței eligibile cu 17,92 ha, astfel că prejudiciul susceptibil de reparare nu poate depăși întinderea folosului patrimonial obținut pe nedrept ca urmare a acestei omisiuni. Prejudiciul aferent acestei diferențe de suprafață a fost stabilit la suma de 33.046,2 lei, sumă care a fost achitată integral, anterior trimiterii inculpatului în judecată.

Drept urmare, instanța, în baza art. 397 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 25 alin. 1 Cod procedură penală, coroborat cu art. 1357 și 1382 Cod civil, va respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată de partea civilă Agenția de ##### și Intervenție pentru Agricultură.

IV. Desființarea de înscrisuri

Agenția de ##### și Intervenție pentru Agricultură a solicitat desființarea înscrisului constând în cererea unică de plată nr. BH 52567/13.05.2014.

În examinarea acestei solicitări, instanța reiterează distincția dintre variantele alternative reglementate de art. 18¹ alin. 1, respectiv de art. 18¹ alin. 2 din Legea nr. 78/2000. Astfel, art. 18¹ alin. 1 sancționează folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, situație în care înscrisul este viciat prin conținutul său și poate constitui instrument al infracțiunii, ceea ce poate justifica desființarea acestuia. În schimb, art. 18¹ alin. 2 reglementează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute de lege, constând în neactualizarea sau nemodificarea unui document inițial corect, ca urmare a schimbării ulterioare a situației de fapt.

În această din urmă ipoteză, cererea de plată este, în sine, un act legal la momentul depunerii, iar caracterul ilicit al faptei nu rezultă din conținutul înscrisului, ci din inacțiunea ulterioară a beneficiarului. Prin urmare, cererea de plată nu constituie un document fals sau nelegal ab initio.

Aceeași situație se regăsește și în prezenta cauză, întrucât cererea unică de plată nr. BH 52567/13.05.2014 a fost depusă anterior conduitei imputate inculpatului, moment în care datele declarate corespundeau situației reale. Fapta reținută în sarcina inculpatului a fost comisă la data de 11.12.2014, respectiv la expirarea termenului în care acesta avea obligația de a comunica către APIA Bihor modificările intervenite în informațiile declarate.

În aceste condiții, instanța constată că cererea de plată nr. BH 52567/13.05.2014 nu este rezultatul faptei imputate inculpatului și nu reprezintă un înscris fals, motiv pentru care nu poate fi dispusă desființarea acesteia.

Drept urmare, în temeiul art. 25 alin. 3 Cod procedură penală, va respinge ca neîntemeiată, cererea formulată de partea civilă Agenția de ##### și Intervenție pentru Agricultură, având ca obiect desființarea înscrisului constând în cererea unică de plată nr. BH 52567/13.05.2014.

În final, cu privire la cheltuielile judiciare, având în vedere soluția de încetare a procesului penal ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale, fără ca inculpatul să fi solicitat continuarea procesului penal, instanța va face aplicarea dispozițiilor art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, urmând ca cheltuielile judiciare avansate de stat să rămână în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 396 alin. (6) Cod procedură penală, cu referire la art. 16 alin. (1) lit. f) teza a II - a Cod procedură penală, raportat la art. 154 alin. 1 lit. c) Cod penal și art. 5 Cod penal, cu referire la art. 155 alin. 1 Cod penal, interpretat prin Deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr.

358/2022 și în acord cu Decizia HP a ÎCCJ nr. 67/2022 și cu Decizia HP a ÎCCJ nr. 37/2024, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, sat. Pietroasa, nr. 193, având CNP #####, pentru săvârșirea infracțiunii de omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active, prev. de art. 181 alin. 2 din Legea 78/2000, ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale.

În baza art. 397 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 25 alin. 1 Cod procedură penală, coroborat cu art. 1357 și 1382 Cod civil, respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă exercitată de partea civilă Agenția de ##### și Intervenție pentru Agricultură, având sediul în #####, bulevardul ##### I, nr. 17, sector 2.

În temeiul art. 25 alin. 3 Cod procedură penală, respinge ca neîntemeiată, cererea formulată de partea civilă Agenția de ##### și Intervenție pentru Agricultură, având ca obiect desființarea înscrisului constând în cererea unică de plată nr. BH 52567/13.05.2014.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziție, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 05.01.2026.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

judecător

#####

Red.#####-05.01.2026.

Tehnored.##### C.M.I.

6 ex. /05.01.2026 /4 #####